

Τα κέρδη των αφεντικών, οι νεκροί δικοί μας

Δώδεκα χρόνια έχουν περάσει από το ξέσπασμα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης του 2007 (απότοκο της κρίσης της δεκαετίας του '60) με το σκάσιμο της φούσκας των ενυπόθηκων στεγαστικών δανείων υψηλού κινδύνου στις ΗΠΑ και το παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα δε φαίνεται να μπορεί να ξεπεράσει τη δομική του αυτή αδυναμία, ώστε να ορθοποδήσει και να μπει σε ράγες επανάκαμψης της κερδοφορίας του. Μέσα από αυτή του την προσπάθεια -και ως φυσικό επακόλουθο- γινόμαστε τα τελευταία χρόνια μάρτυρες μίας κλιμακούμενης όξυνσης των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και των οικονομικών και στρατιωτικών διακρατικών πολέμων. Οι δύο κυρίαρχοι πόλοι που φαίνεται να διαμορφώνονται (χωρίς όμως να έχουν παγιωθεί ακόμη) βασίζονται στην αντίθεση ΗΠΑ-ΕΕ εναντίον Κίνας και Ρωσίας. Τα πιο χαρακτηριστικά και ταυτόχρονα τραγικά στιγμιότυπα αυτής της σύγκρουσης είναι το διαρκές αιματοκύλισμα σε Ουκρανία και Συρία και η προετοιμασία για παρόμοιες επεμβάσεις στην Βενεζουέλα.

Ο ρόλος του NATO στα Βαλκάνια

Ανάλογες εξελίξεις όμως λαμβάνουν χώρα και στη άμεση γειτονιά μας. Από την επέκταση της παρουσίας του NATO (ως ο στρατιωτικός βραχίονας των ΗΠΑ- ΕΕ) στα δυτικά Βαλκάνια με πρόσφατο παράδειγμα την συμφωνία των Πρεσπών, ώστε να ενταχθεί η Βόρεια Μακεδονία στη βορειοατλαντική συμμαχία, μέχρι την υποδαύλιση των εθνικιστικών παθών και τις εντάσεις στα σύνορα Κοσόβου Σερβίας και τον από τον κλιμακούμενο ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό στο Αιγαίο μέχρι τη διαμάχη για τις ΑΟΖ και το φυσικό αέριο στην Κύπρο η περιοχή μοιάζει όλο και περισσότερο με καζάνι που βράζει.

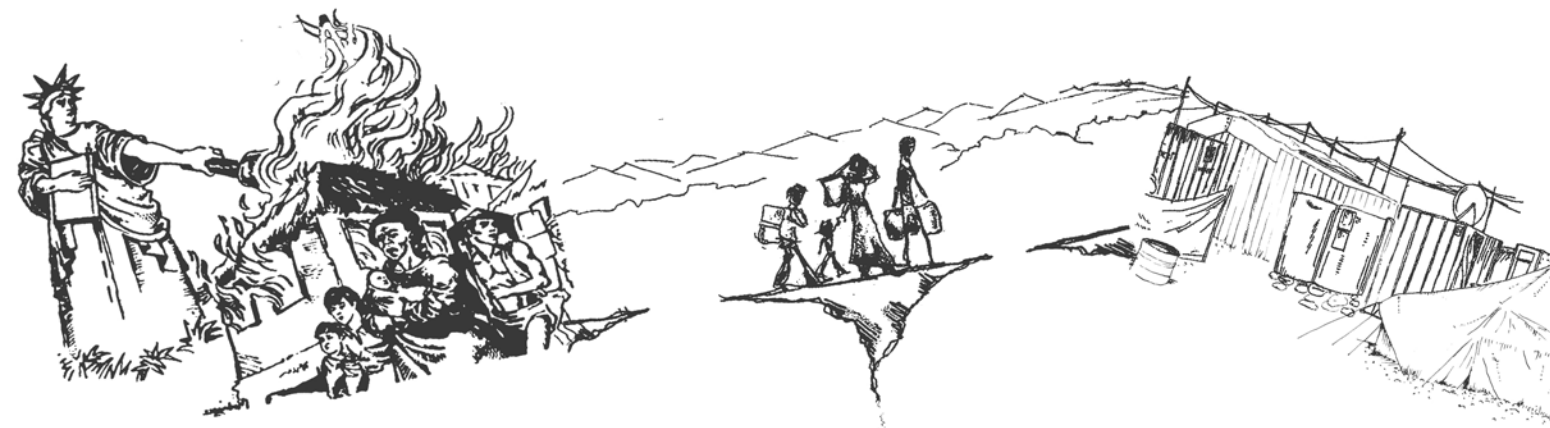
Μέσα σε αυτό το κλίμα ανακατατάξεων ένα κομμάτι της κοινωνικής βάσης δυστυχώς πέφτει στην παγίδα, που καλλιεργούν μεθοδικά και συντεταγμένα τα καθεστωτικά ΜΜΕ και τα αστικά κόμματα, προσδοκώντας πως μία αυξανόμενη παρουσία του NATO μπορεί να λειτουργήσει ως παράγοντας σταθερότητας και ασπίδα προστασίας κυρίως απέναντι στην επονομαζόμενη «τούρκικη επιθετικότητα». Για μία ακόμα φορά η πραγματικότητα αντιστρέφεται. Ο ρόλος του NATO διαχρονικά ως νταβατζής στην περιοχή αποσιωπάται και μετατρέπεται ως δια μαγείας σε προστάτη των «εθνικών δικαίων». Η αλήθεια είναι πως η μόνη του «προσφορά» είναι να εμπλέκει γειτονικούς λαούς σε ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς για επιρροή στην περιοχή, να υποδαυλίζει και να εκμεταλλεύεται τους εθνικισμούς και τις διενέξεις που υπάρχουν, έτσι ώστε σε δεύτερο στάδιο να παρεμβαίνει διεκδικώντας αναβαθμισμένο ρόλο, είτε για να τις οξύνει συντασσόμενο με τη μία πλευρά, είτε “πυροσβεστικά” ως εγγυήτρια/προστάτιδα δύναμη. Αλλά και στο εσωτερικό των χωρών, το NATO -και οι ΗΠΑ ως η ηγέτιδα δύναμη εντός του - δεν θα διστάσουν, όπως έχει φανεί και ιστορικά, να εγκαθιδρύσουν στρατιωτικές χούντες, να στηρίξουν φασιστικά καθεστώτα ή να καταστείλουν λαϊκές εξεγέρσεις, αν κρίνουν πως έτσι εξυπηρετούν την στρατηγική τους ή στέκονται ανάχωμα σε δυνάμεις που έρχονται σε σύγκρουση με αυτή.

Η όξυνση των διενέξεων, που βλέπουμε σήμερα, οδηγεί στη συσσώρευση στρατευμάτων στην ευρύτερη περιοχή της ανατολικής μεσογείου (Νατοϊκά στρατεύματα σε Αιγαίο και Κύπρο), στην αναβάθμιση πολεμικού εξοπλισμού (πυρηνικά στον Άραβο), σε πολλαπλασιασμό και αναβάθμιση των βάσεων (Αλεξανδρούπολη, Λάρισα) και σε πρόβες πολέμου με τη μορφή στρατιωτικών ασκήσεων. Τα παραπάνω -σε αντίθεση με ό,τι θέλουν να μας πείσουν- δεν αποτρέπουν, αντ' αυτού μεγεθύνουν και μας φέρνουν όλο και πιο κοντά στην πιθανότητα μιας σύρραξης. Πρόκειται επομένως για έναν ατέρμονο κύκλο, όπου το NATO διασπείρει πρωτογενώς την ασθένεια, ώστε να παρουσιαστεί μετά ως η γιαιτρεία.

Τα συμφέροντα και η αναβάθμιση του ελληνικού κράτους

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια αναβρασμού το ελληνικό κράτος (και η αστική του τάξη) βλέπει μία χρυσή ευκαιρία να αναβαθμίσει την παρουσία και τον γεωπολιτικό του ρόλο, πλασάροντας τον εαυτό του ως έναν ισχυρό παίκτη - «πόλο σταθερότητας» σε αντιπαράθεση με την Τουρκία, που είναι ο κύριος ανταγωνιστής στην περιοχή. Πατάει πάνω στις αλλοπρόσβαλλες πολιτικές, τις επιθετικές δηλώσεις και την ρητορική αμφισβήτησης διεθνών συνθηκών του καθεστώτος Ερντογάν και εκμεταλλεύεται κυρίως τις τάσεις αναθεωρητισμού που αυτό επιδεικνύει και το κλείσιμο του ματιού προς τη Ρωσία, ως αντίβαρο της κόντρας με τις ΗΠΑ μετά το πραξικόπημα του 2016 και λόγω της υποστήριξης των τελευταίων στους Κούρδους της Συρίας. Στο πλαίσιο αυτής της τακτικής το ελληνικό κράτος επιλέγει να προσδεθεί ακόμα πιο αποφασιστικά στο άρμα του βορειοατλαντικού ιμπεριαλισμού, του NATO και της Ε.Ε., πουλάει εκδουλεύσεις, εγκαθιστά νέες βάσεις και αναβαθμίζει τις ήδη υπάρχουσες, αποβλέποντας σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συμμετοχή στο μοίρασμα της ενεργειακής πίτας, αλλά και οικονομικές διευκολύνσεις σε ζητήματα όπως αυτό του δημόσιου χρέους. Το ένα σκέλος αυτής της τακτικής καθ' υποδείξει του NATO, είναι να προχωρήσει σε διευθέτηση ενδεχομένως και συναινετική, «ζητημάτων που χρόνιζαν» στην περιοχή των Βαλκανίων, όπως η σύναψη της συμφωνίας των Πρεσπών για το ονοματολογικό, η εκταφή των οστών των πεσόντων Ελλήνων στρατιωτών του αλβανικού μετώπου και ο καθορισμός της ΑΟΖ με την Αλβανία, ώστε να μπορέσει να ανακόψει τη Ρωσική αλλά και Τουρκική επιρροή στις χώρες αυτές και να ενισχύσει την δική του οικονομική και στρατιωτική διείσδυση. Έτσι έχοντας πλέον εξασφαλισμένα τα μετόπισθεν μπορεί να στρέψει το βλέμμα εξολοκλήρου στον «προαιώνιο εχθρό» εξ ανατολών.

Εδώ η διαχείριση είναι ακριβώς η αντίθετη: πλήρως επιθετική. Το ελληνικό κράτος προσπαθεί να αποκλείσει πλήρως την Τουρκία από τα ενεργειακά κοιτάσματα της ανατολικής μεσογείου μέσω του Καστελόριζου, το οποίο είναι ο κρίκος για τη σύνδεση της ελληνικής με την κυπριακή ΑΟΖ, ενισχύει τον αμυντικό και ενεργειακό άξονα με την Κύπρο, τη στρατιωτική χούντα της Αιγύπτου και το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ διεξάγοντας και τις ανάλογες κοινές στρατιωτικές ασκήσεις στην περιοχή, αναβαθμίζει την ενεργειακή του εμπλοκή μέσω των αγωγών που θα περνούν από το έδαφος του (TAP στη Θράκη, EASTMED κ.α.), επιχειρεί να επεκτείνει τα χωρικά ύδατα από τα 6 στα 12 μίλια περιορίζοντας αποφασιστικά τα διεθνή ύδατα στο Αιγαίο. Τέλος οξύνει τη ρητορική του και προβαίνει σε επιθετικές αναφορές και ενέργειες, όπως η δήλωση περί ισοπέδωσης των Τούρκων αν πατήσουν σε βραχονησίδα από τον νυν υπουργό άμυνας Αποστολάκη και το σόου κατάθεσης στεφάνων του Καμμένου στα Ίμια με στρατιωτικό ελικόπτερο.

Η αναβάθμιση του ρόλου του στρατού Πανελλαδικά και τοπικά

Συμπληρωματικά των παραπάνω κινήσεων στο εξωτερικό πεδίο, τίθεται η ανάγκη να ενταθεί η πολεμική ετοιμότητα, να καλλιεργηθεί στο κοινωνικό σώμα το ανάλογο κλίμα και να δομηθεί η αντίστοιχη συναίνεση. Πρώτος κρίκος αυτής της αλυσίδας είναι η αναβάθμιση του ρόλου του στρατού και η συνακόλουθη ανάπτυξη του μιλιταρισμού. Έτσι για πρώτη φορά μετά την χούντα βλέπουμε τον στρατό να εμπλέκεται τόσο emphaticά σε διαχείριση εσωτερικών ζητημάτων. Η αρχή έγινε με την στρατιωτική διαχείριση των μεταναστευτικών ροών, τόσο για την αποτροπή της εισόδου στα σύνορα, με παρακρατικούς μηχανισμούς να προβαίνουν σε παράνομες επαναπροωθήσεις και πνιγμούς, όσο και με την κατασκευή και διαχείριση των στρατοπέδων συγκέντρωσης στην ενδοχώρα. Επιπλέον συντελείται μία προσπάθεια να ενισχυθεί το «κοινωνικό πρόσωπο» του στρατού με πρωταγωνιστή σε αυτό το τοπικό Δ' Σώμα Στρατού στην Θράκη. Η συντήρηση κρατικών κτηρίων και δρόμων, η επισκευή κατεστραμμένων οικημάτων, οι ιατρικές υπηρεσίες σε χωριά και η χορηγία καυσόξυλων σε οικογένειες είναι κάποια από τα χαρακτηριστικά παραδείγματα. Τα παραπάνω, ενώ μπορεί να φαντάζουν αθώα και καλοπροαίρετα, στρώνουν το έδαφος για να γίνει κανονικότητα η παρουσία του στρατού στην καθημερινή αναπαράσταση και αποτελούν την νομιμοποιητική βάση για να εντείνει την ανάμειξή του στα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα. Και επειδή μιλιταρισμός και business είναι αδιαχώριστα πεδία της καπιταλιστικής μηχανής θα πρέπει να υπενθυμίσουμε πως η Ελλάδα είναι η δεύτερη χώρα στο NATO μετά τις ΗΠΑ σε ποσοστό δαπανών για εξοπλιστικά προγράμματα, αγοράζει συνεχώς νέα υπερ-όπλα και αναβαθμίζει τα υφιστάμενα στο πλαίσιο της γνωστής κούρσας ανταγωνισμού με την Τουρκία, ενώ ο στρατός διεξάγει ερευνητικά προγράμματα σε πανεπιστημιακά ιδρύματα όπως το Δ.Π.Θ. και το πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, που υπέγραψαν τους τελευταίους μήνες μνημόνια συνεργασίας με το Δ' Σώμα και το γενικό επιτελείο στρατού. Τέλος, η συζήτηση για αύξηση της στρατιωτικής θητείας και στράτευση των γυναικών αναζωπυρώνεται, τα Μ.Μ.Ε. φροντίζουν καθημερινά από το πρωί μέχρι το βράδυ να μας μπουκώνουν με αναλύσεις «γεωστρατηγικών θεμάτων» με «εκλεκτούς καλεσμένους» караβανάδες και λοιπούς στρατόκαυλους συνοδευόμενες από θεαματικές εικόνες στρατιωτικών εξοπλισμών και πολεμικών συρράξεων.

Η εθνική ενότητα είναι μια παγίδα...

Στο πλαίσιο αυτής της εσωτερικής πολεμικής προετοιμασίας ένα ακόμα απαραίτητο συστατικό είναι η σφυρηλάτηση της εθνικής ομοψυχίας και η δόμηση ενός εθνικού κορμού που θα την πραγματώνει. Έτσι σύσσωμοι οι αστικοί μηχανισμοί (κρατική προπαγάνδα, ΜΜΕ) πλειοδοτούν σε πατριωτική ρητορική, χτίζοντας ένα αφήγημα, που παρουσιάζει το ελληνικό κράτος ως αδύναμο, ειρηνικό και αμυνόμενο με όλους τους άλλους να το επιβουλεύονται. Αυτή η ρητορική συμβάλει στην διαιώνιση μίας «πατριωτικής» υστερίας και φοβικότητας, η οποία βλέπει παντού «εχθρούς του έθνους» και τελικά οδηγεί στην ανάπτυξη και το αβαντάρισμα του εθνικισμού και της μισαλλοδοξίας. Αυτό το είδαμε χαρακτηριστικά με τα εθνικιστικά συλλαλητήρια για τη μακεδονία, όπου μερίδα των συμμετεχόντων, πίστευε πως η Ελλάδα κινδυνεύει από μία χώρα με το 1/10 του ΑΕΠ της και ανύπαρκτο στρατό λόγω ενός...ονόματος. Η προβολή του έθνους ως το ανώτερο επίπεδο ενότητας θολώνει τις ταξικές και κοινωνικές αντιθέσεις και προβάλλει το έθνος-κράτος ως εκφραστή και εγγυητή κάποιων ανύπαρκτων καθολικών κοινών συμφερόντων. Συμβάλει πολύ βολικά στον αποπροσανατολισμό της λαϊκής δυσαρέσκειας από το κράτος, τα αφεντικά και τον ιμπεριαλισμό και επιχειρεί να την στρέψει ενάντια στους άλλους λαούς.

Η επίθεση στους αγωνιζόμενους από κράτος και φασίστες

Επίσης στο όνομα της εθνικής ενότητας και συσπείρωσης ενάντια στον «εξωτερικό εχθρό», οι όποιες αντιστάσεις της κοινωνικής βάσης ενάντια στην υποτίμηση των ζωών μας βαφτίζονται ως «προδοσία» και το σύνολο του ανταγωνιστικού κινήματος, που δεν δέχεται να υποστεί τις σημαίες του ταξικού αγώνα, ως «εσωτερικός εχθρός», που πρέπει να παταχθεί. Τον ρόλο αυτόν αναλαμβάνει η κρατική και παρακρατική καταστολή. Το κράτος χρόνια τώρα έχει επιβάλει ένα καθεστώς έκτακτης ανάγκης πάνω στον κόσμο του αγώνα, αναβαθμίζει τους κατασταλτικούς μηχανισμούς και το νομικό οπλοστάσιο (αντιτρομοκρατική υπηρεσία, τρομονόμοι), επιχειρεί να επιβάλει λογικές συλλογικής ευθύνης σε συλλογικές οντότητες, παγώνει το καθεστώς εξαίρεσης στους πολιτικούς κρατούμενους

(Κουφοντίνας, Θεοφίλου), εντείνει τις διώξεις και επιβάλλει εξοντωτικές οικονομικές και δικαστικές ποινές στους ολικούς αρνητές στράτευσης. Από την άλλη όπου δεν φτάνει το χέρι του επίσημου κράτους την βρώμικη δουλειά αναλαμβάνει το φασιστικό παρακράτος. Ενισχυμένο και νομιμοποιημένο μέσα από τον βούρκο των εθνικιστικών συλλαλητηρίων και με την κάλυψη του όχλου προσπαθεί το τελευταίο διάστημα να πατήσει πόδι στο δημόσιο χώρο για να επιτελέσει τον διαχρονικό του ρόλο ως μακρύ χέρι του συστήματος.

Την προσπάθεια αυτή τη βλέπουμε να εκτυλίσσεται και στην πόλη μας, ξεκινώντας από τα εθνικιστικά συλλαλητήρια με διοργανωτή γνωστό μπράβο, μέλος φιλορωσικού κόμματος και καλεσμένους/ομιλητές παρακρατικούς φασίστες μέχρι την αναγραφή ναζιστικών συνθημάτων με την υπογραφή της Χρυσής Αυγής στο 3ο ΓΕΛ, που άμεσα στοχοποιούσαν καθηγητή ως «τουρκόφιλο» λόγω της δημόσιας αντιφασιστικής του τοποθέτησης, και έθεταν στο στόχαστρο τον πληθυσμό της μειονότητας. Πανελλαδικά πήρε μορφή με τις επιθέσεις σε δομές του κινήματος, στέκια και καταλήψεις, με αποκορύφωμα τον εμπρησμό της κατάληψης Libertatia, την βεβήλωση και καταστροφή μνημείων του ΕΛΑΣ και του ολοκαυτώματος, τις επιθέσεις σε εργαζόμενους φωτορεπόρτερ, ομοφυλόφιλους, μετανάστες, συνδικαλιστές, αγωνιζόμενους ανθρώπους, κομμουνιστές και αναρχικούς.

Για να “τελειώνουμε”...

Τώρα περισσότερο από ποτέ είναι καθήκον μας να χτίσουμε ένα πλατύ, μαζικό, μαχητικό αντιπολεμικό/διεθνιστικό κίνημα που θα βάλει φρένο και θα ανατρέψει τα σχέδια των κυρίαρχων. Να στοχοποιήσουμε τα μεγάλα ενεργειακά έργα της περιοχής που συγκεντρώνουν το γεωπολιτικό ενδιαφέρον και αυξάνουν τις πιθανότητες επέμβασης από ανταγωνιστικές δυνάμεις. Να βάλουμε φρένο στην κούρσα στρατιωτικών εξοπλισμών της Ελλάδας που ροκανίζοντας τις κοινωνικές μας ανάγκες ξοδεύει ολόένα και περισσότερα χρήματα σε οπικά συστήματα. Να επιτεθούμε στην υποχρεωτική στράτευση και στα σενάρια αύξησης της θητείας. Να εναντιωθούμε στην εμπλοκή του στρατού σε κοινωνικά ζητήματα. Να μπλοκάρουμε με όλα τα μέσα την πολεμική προετοιμασία του ελληνικού κράτους και της αναβάθμισης της παρουσίας του ΝΑΤΟ στην περιοχή. Έχουμε χρέος να υπερασπιστούμε τα ταξικά μας συμφέροντα, τις οργανώσεις της τάξης μας, τις δομές, τις κοινότητες αγώνα και τους ανθρώπους μας απέναντι σε οποιαδήποτε επίθεση. Δεν ταυτιζόμαστε με τα συμφέροντα και τους τυχοδιωκτισμούς καμιάς αστικής τάξης. Δεν πολεμάμε για κανένα διακρατικό ανταγωνισμό. Έχουμε χρέος να υψώσουμε αναχώματα στους σχεδιασμούς των παγκόσμιων κυρίαρχων και της ντόπιας αστικής τάξης, να οικοδομήσουμε ένα ισχυρό διεθνιστικό κίνημα ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό. Οφείλουμε να δομήσουμε δεσμούς με τους αγωνιζόμενους διεθνώς, να θέσουμε κοινούς στόχους πάλης και να σαμποτάρουμε στην πράξη κάθε πολεμικό σχεδιασμό που επιφυλάσσει την ίδια μοίρα για όλους μας, ανεξάρτητα τη μεριά των συνόρων που στεκόμαστε. Να οικοδομήσουμε ένα πλατύ και διεθνές μέτωπο αγώνα ενάντια στον πόλεμο, το φασισμό, τη φτώχεια, την εξαθλίωση, τον ρατσισμό, την κρατική και παρακρατική τρομοκρατία.

Με όπλο μας τον διεθνισμό και την κοινή πάλη με τους καταπιεσμένους των γειτονικών χωρών να κάνουμε πράξη το σύνθημα

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ, ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΑΤΟ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ “ΕΙΡΗΝΗ” ΤΟΥΣ...**

**ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΕΘΝΗ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΕΣ, ΣΤΡΑΤΟΥΣ & ΠΟΛΕΜΟΥΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΤΑΞΕΙΣ, ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ & ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΙΣΟΤΗΤΑΣ,
ΚΟΙΝΟΚΤΗΜΟΣΥΝΗΣ**

